

W tar. wyj. XXIV na wywóz przetworów naftowych do tabeli stacyjnej włącza się stacja nadania „Stryj” z następującymi opłatami:

do Gdańska—loco			do Gdańska tr.		
a	b	c	a	b	c
1025	735	645	388	296	234
pod Lasocicami			pod Zbąszyniem		
367	284	224	388	305	236
Gran. pod Chorzowem			pod Cieszynem		
a	b	c	a	b	c
215	182	165	221	192	164
pod Zebrzydowicami			do Zemgale		
221	186	163	504	373	290

Równocześnie tytuł rubryki 4-tej tejże tablicy „Granica pod Chorzowem i td.” otrzymuje brzmienie: „Granica pod Chebziem w kierunku Borsigwerk i Karf, pod Chorzowem w kierunku Beuthen, Makoszowami, Orzegowem w kierunku Bobrek, Przyzowicami, Rudą Śląską i Wolfgangiem”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 20 lipca 1926 r.

Minister Kolei: *Romocki*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Raczyński*

410.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 lipca 1926 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 3 marca 1926 roku o niektórych zmianach powszechnej austriackiej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r.

Na podstawie § 44 powszechnej austriackiej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (austr. Dz. Ust. P. № 146) w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 3 marca 1926 roku o niektórych zmianach powszechnej austriackiej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla każdego otworu świdrowego, założonego w celu odkrycia złoża minerału zastrzeżonego (§ 3 powszechnej austr. ustawy górniczej), należy prowadzić w formie książki sznurowej bieżący dziennik wiertniczy i zestawiać, na wzorach przez władzę górniczą zatwierdzonych, profile wiertnicze.

Dziennik wiertniczy musi być przedłożony właściwemu okręgowemu urzędowi górniczemu do osznurowania i przyłożenia pieczęci lakowej.

W dzienniku wiertniczym nie wolno poczynionych zapisków usuwać lub czynić nieczytelnymi. Konieczne sprostowania należy wpisać w formie uwagi z dodaniem daty i podpisu osoby, która dokonała sprostowania.

§ 2. Kierownik ruchu otworów wiertniczych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest pobierać i przechowywać próbki przewierconych pokładów.

Szczegółowe przepisy co do brania i przechowywania próbek wyda właściwy okręgowy urząd górniczy.

§ 3. Dziennik wiertniczy, profile wiertnicze i próbki wiertnicze należy przechowywać w miejscu zamkniętym, znajdującym się w pobliżu miejsca wiercenia i okazywać je delegatowi władzy górniczej na jego żądanie.

§ 4. Z chwilą nawiercenia (draśnięcia) złoża mineralnego należy wstrzymać dalsze wiercenia i zawiadomić o tem okręgowy urząd górniczy, celem urzędowego stwierdzenia dokonanego odkrycia.

§ 5. Przewiercanie złoża mineralnego musi się odbywać w obecności delegata władzy górniczej przy użyciu takiego systemu wiercenia, który daje możliwość należytego stwierdzenia złoża co do jego ułożenia i jakości.

§ 6. Delegatowi władzy górniczej należy przy dochodzeniu miejscowem dostarczyć odpis dziennika wiertniczego oraz jeden egzemplarz uzgodnionego z nim profilu otworu wiertniczego. Delegat ustala przedewszystkiem głębokość otworu świdrowego, porównuje ją z dziennikiem wiertniczym, pobiera próbki materiału wydobywanego przy przewierceniu złoża mineralnego i spisuje na miejscu szczegółowy protokół ze swej czynności i poczynionych spostrzeżeń.

§ 7. Na podstawie wyniku przeprowadzonego dochodzenia okręgowy urząd górniczy wyda przedsiębiorcy górniczemu zaświadczenie dokonanego odkrycia.

W razie zachodzącej wątpliwości może okręgowy urząd górniczy przed wydaniem zaświadczenia zasięgnąć opinii rzeczoznawców i zarządzić przeprowadzenie analizy chemicznej odkrytego minerału.

§ 8. Zaświadczenie dokonanego odkrycia winno być dołączone do podania o nadanie własności górniczej (§ 49 powszechnej austr. ustawy górniczej).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

411.

Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 9 lipca 1926 r.

w sprawie sprostowania błędu w tytule Traktatu Koncyljacyjnego i Arbitrażowego między Polską a Czechosłowacją.

W numerze 47 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z roku 1926 pod pozycją 283 na stronie 555 w pierwszym wierszu od góry wydrukowano mylnie tytuł „Traité de Convention et d'Arbitrage” zamiast, jak to winno być: „Traité de Conciliation et d'Arbitrage”, co się niniejszem prostuje.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zalewski*